

РЕШЕНИЕ

№ 1504

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 20.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **12251** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу предписание по т.2, обективизирано в Протокол за извършена проверка изх. № ИТ-П-15120/06.12.13г., издаден от главен инспектор и началник на отдел „УТ” при дирекция „Инспекция на труда” – С., с което е дадено предписание на жалбоподателя като работодател да връчва длъжностните характеристики при сключване на трудовите договори срещу подпис като се отбележи датата на връчване съгласно изискванията на чл. 127, ал.1, т.4 от КТ.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт по отношение на оспореното предписание. Твърди се, че предписанието е постановено в противоречие с материално-правните разпоредби, както и в несъответствие с действителното фактическо положение и представените на проверяващия инспектор писмени доказателства. В случая длъжностната характеристика на Н. П. С. е връчена на същата при постъпването ѝ на работа на 22.11.2013г., а трудовият договор с нея е сключен на 21.11.2013г. Следователно лицето не е допуснато до работа без да му е предоставена длъжностна характеристика. В случая това е станало, когато е започнало реалното изпълнение на трудовите задължения съгласно чл.63, ал.4 от КТ. От това не са произтекли вредни последици за служителя. Искане се от съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното предписание, дадено в протокол за извършена проверка с изх. № ИТ-П-15120/06.12.13г. на дирекция „Инспекция по труда” – С..

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА” - С., редовно призован,

чрез процесуалния си представител изразява становище за недоказаност и неоснователност на жалбата. Счита, че са налице правните и фактически обстоятелства за издаване на обжалваното описание, което представлява принудителна административна мярка и е дадено за преустановяване на нарушението с цел работодателят занапред да връчва длъжностните характеристики на наетите работници и служители със сключването на трудовия договор. П. е издадено от компетентен орган и в предвидената от закона форма и не са налице основания за неговото отменяне. Претендира юрисконсултско възнаграждение

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 28.11.2013 г., 03.12.2013г. и 06.12.2013г. служители на дирекция „Инспекция на труда” – С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма]. В резултат на извършената проверка е съставен протокол, като в две точки на същия са дадени задължителни предписания със съответните срокове за изпълнение. В предписанието по т. 2 е посочено: „Работодателят да връчва длъжностни характеристики при сключване на трудовите договори срещу подпис, като се отбележи датата на връчване, съгласно изискванията на чл. 127, ал.1, т.4 от КТ”. Срокът за изпълнение на посоченото предписание е 09.12.2013г. В протокола е посочено, че по време на проверката като страна в административното производство, са присъствали Е. С. – директор „Администрация” и Х. Х. – длъжностно лице по БЗР. В протокола е посочено също така, че нарушението е констатирано след представяне на изисканите от дружеството документи, а именно длъжностна характеристика за Н. П. С., сключила трудов договор на 21.11.2013г., и получила екз. от длъжностната характеристика на 22.11.2013г. Посочените документи са приложено по делото като от трудовия договор е видно, че лицето е назначено от изпълнителния директор на дружеството Х. Щ. на 21.11.2013г. на длъжност „сътрудник охрана” в дирекция „Сигурност”, отдел „Проверка на регистриран багаж”. В т.9.1. от трудовия договор е указано на лицето да встъпи на работа в 3-дн. срок от получаване на трудовия договор, копие на уведомлението по чл. 62, ал.3 от КТ и длъжностната характеристика. На л.10 е приложено посоченото уведомление от 22.11.2013г.

По делото са приложени заповед за назначаване и длъжностна характеристика за инспекторите, извършили проверката.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е задължително предписание, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ с т. 2, от протокол за извършена проверка от служители на дирекция „Инспекция по труда” – С.. Настоящата съдебна инстанция намира, че оспореният административен акт за прилагане на принудителна административна мярка е постановен в писмена форма и от компетентен орган в рамките на предоставените му от закона правомощия, както и

при спазване на административно-производствените правила. При постановяването му обаче в оспорената част неправилно са приложени съответните материално-правни норми и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя се явяват основателни.

Съгласно чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да дават задължителни предписания на работодателите и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Във връзка с цитираната разпоредба и в резултат на извършена проверка от служители на дирекция „Инспекция по труда” - С. жалбоподателят е задължен с оспореното предписание по т. 2 да отстрани нарушение на трудовото законодателство, изразяващо се в незапознаване на наето във фирмата лице с длъжностната му характеристика при сключване на трудовия договор – нарушение на чл. 127, ал. 1, т. 4 от КТ. Съгласно чл. 127, ал. 1, т. 4 от КТ работодателят е длъжен да осигури на работника или служителя нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, като му осигури длъжностна характеристика, екземпляр от която се връчва на работника или служителя при сключване на трудовия договор срещу подпис и се отбелязва датата на връчването. Видно от приетите по делото доказателства лицето Н. С., работеща в дружеството-жалбоподател се е запознало с длъжностната характеристика на следващия ден след сключване на трудовия договор, като това обстоятелство е удостоверено с положен от нея подпис. Следователно към момента на извършване на проверката от ответника, лицето е било запознато с длъжностната си характеристика.

Видно от писмо на ответника от 22.01.2013г. предписанието е дадено с цел преустановяване за в бъдеще на констатираното нарушение. Към датата на даване на предписанието, констатираното нарушение е отстранено. Следователно приложената ПАМ не би могла да има преустановително или отстраняващо вредните последици въздействие по отношение както на конкретното лице, така и по отношение на останалите работници на дружеството. От друга страна крайният срок за изпълнение на това предписание – 09.12.2013г., обезмисля предупредително-възпиращия му ефект, особено при положение, че в делото няма данни и не се твърди жалбоподателят да е наемал нов персонал до тази дата. Задължителното предписание по т. 2 от протокола се явява издадено без да са налице установените в [чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ](#) материалноправни предпоставки за това, което го прави незаконосъобразно.

Освен това управителят на проверяваното дружество не е присъствал при извършване на проверката. Видно от извлечение от търговския регистър, дружеството – жалбоподател се представлява от две лица – заедно и поотделно, като нито едно от тях не е присъствало по време на проверката. Съгласно §1, т.1 от ДР на КТ "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател. Присъствалите по време на проверката лица от страна на жалбоподателя не са работодател, нито има данни да са упълномощени от работодателя да присъстват по

време на проверката. Горното представлява нарушение на административно производствените правила, което също опорочава издаденото предписание. В този смисъл решение на ВАС, VI-то отд-е по адм. дело 12791/2013.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира така подадената жалба за основателна и доказана и като такава същата следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 41-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] предписание по т.2, обективирано в Протокол за извършена проверка изх. № ИТ-П-15120/06.12.13г., издаден от главен инспектор и началник на отдел „УТ” при дирекция „Инспекция на труда” – С., като незаконосъобразно.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: